

Θλέπετε, άπό άρθριτικά...

ΜΩΝΤ.— 'Αγαπημένε μου, πάρε με στα γονατά σου!...

ΡΑΟΥΛ (τρομαγμένος).— 'Αδύνατον!

ΜΩΝΤ.— Γιατί;

ΡΑΟΥΛ.— Γιατί έχω ρευματισμούς...

ΜΩΝΤ.— 'Άλήθεια;!... Μά, φίλε μου, είσαι... παθολογικό

μουσείο!

ΡΑΟΥΛ (πειραγμένος).— "Ω! μήν είσαι ύπερθρονική!... "Όλος δύναμος έχει τις μικρές του άτελειες... 'Η δικές μου είν' ένδοξες!

ΜΩΝΤ.— Νά, ήταν τούλαχιστον άλήθεια αύτο!

ΡΑΟΥΛ (καταλαβαίνοντας δτι πρέπει νά παραφερθῆ λιγο).— Μικρή μου, άγαπημένη μου Μώντ, θά δής σέ λίγο πώς αύτό που σου λέω είν' άλήθεια... Σέ λατρεύω... Είσαι γοητευτική, πρωτότυπη, διασκεδαστική! Μου θυμίζεις τή Συλβία στο «Αιώνιο Θηλυ»! Μέ είδες σ' αύτό τό έργο;

ΜΩΝΤ (διακόπτοντάς τον).— "Α! όχι! όχι!... Φτάνει!... Εδώ θέλω νά σέ δῶ!

Κολλάει τά χείλη της στά δικά του. Ο Ραούλ κάνει μιά απότομη κίνηση.

ΜΩΝΤ.— Τί είνε πάλι;

ΡΑΟΥΛ (γυρίζοντας τό κεφάλι του άλλο γιά νά ξαναθάλη στή θέση της τήν ψεύτικη δόντοστοιχία του): Τίποτε!... Τίποτε!...

ΜΩΝΤ.— "Ω! έχεις ψεύτικα δόντια!... (Μέ απογοήτευση): Κι' έγω που τά εύρισκα τόσο ώραια!...

ΡΑΟΥΛ (σφίγγοντας την).— Μά, έχω καὶ δικά μου, σου τ' όρκιζομαι... Μικρή μου Μώντ, μήν προσέχης τόσο άσημαντες λεπτομέρειες!... "Ω! "Ω!...

ΜΩΝΤ.— Τί είνε πάλι;

ΡΑΟΥΛ.— Τίποτε... Τίποτε... (Άνοιγοντας τό δέμα του, βγάζει κάτι σκονάκια): Σᾶς παρακαλῶ, μου έπιτρέπετε; Είνε ή ώρα που πρέπει νά πάρω τά σκονάκια μου γιά τή χώνεψι...

ΜΩΝΤ (ήδη ποιά τραγιέταις απότομα πίσω).— 'Ελεύθερα! 'Ελεύθερα!... Πάρτε τά σκονάκια σας μέ τήν άνεσί σας... 'Έγω δὲν θά σᾶς ένοχλήσω πειά...

Πηγαίνει καὶ κάθεται μὲν ψυχρότητα στήν άλλη γωνιά του δωματίου.

ΡΑΟΥΛ (ξαφνικά μένος).— Πώς, δὲν θέλεις πειά... "Έλα, άγαπημένη μου, στήν άγκαλιά μου...

ΜΩΝΤ.— Εύχαριστω!... Δὲν έχω καμμιά διάθεσι νά μέ κολλήσετε συνάχι ή γρίπη...

ΡΑΟΥΛ (προσπαθώντας νά συνέλθῃ).— Τί σημασία έχει ή γρίπη σέ μιά στιγμή έρωτικής μέθης!...

ΜΩΝΤ (νευρικά μένος).— 'Αφήστε με, σᾶς παρακαλῶ!... "Α! Μπορείτε νά πηγαίνετε... 'Αρκετά! 'Αρκετά! Φτάνει πειά!...

ΡΑΟΥΛ.— Είστε ύπεροχη στό θυμό σας!... Μά, θά σᾶς νικήσω... ὅπως στήν «Άντωνία» του Δουμά - υἱούντα κάτιν γυναικά που δὲν θέλει νά ύποκύψη... Μ' έχετε δή σ' αύτό τό έργο;

ΜΩΝΤ.— Θεέ μου!... Σωπάτε!... Σωπάτε!... Μου προκαλείτε άηδία!... Σᾶς είδα καὶ σᾶς παραείδα!... (Σπρώχνοντας την πρόστια) 'Εθγάτε, κύριε... 'Εθγάτε! Θά σᾶς στείλω τό... φαρμακείο σας στό σπίτι σας, στό... μέγαρο τῶν 'Απομάχων!...

Μένοντας μόνη ή Μώντ κυριεύεται άπό μιά νευρική κρίσι, ξεσχίζει τό μαντλάκι της, κομματιάζει τά μαξιλαράκια του καναπέ.

ΜΩΝΤ.— Θεέ μου! Αύτος λοιπόν είνε δύναμης που είκοσι πέντε χρόνια τώρα κάνει τίς Παριζιάνες νά διενερεύωνται τόν έρωτα!...

MICHEL PROVINS

ΑΠΟ ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΦΙΛΑΡΓΥΡΩΝ

· Η κακομοιριές τῶν φιλαργύρων. Μίζεροι έως θανάτου. Τό σχοινί τού κρεμασμένου. Τό άκρον αὐτον τῆς τσιγκουνιάς. 'Ο φιλάργυρος πού γαυγίζει κτλ. κτλ.

Κάποτε ένας φιλάργυρος, έπειδή θρέθηκε στή σκληρή άνγκη νά ξοδέψῃ μερικά χρήματα, άπελπιστηκε τόσο, ώστε χτοφασίσε ν' αύτοκτονήσῃ... Ιήρε λοιπόν ένα σχοινί, τό ένεσε σ' ένα δέντρο καὶ πέρασε τό λαιμό του στή θηλειά. Κάποιος γείτονάς του ούμως τόν είδε, έτρεξε καὶ τού εκοψε τό σχοινί γιά νά τόν γλυτώσῃ.

Μά δ φιλάργυρος, άντι νά εύχαριστηση τόν σωτήρα του... ζήτησε νά τού πληρώσῃ τό σχοινί πού τού κατέστρεψε!

Κι' ό φτωχός γείτονας πλήρωσε τόν «τζερεμέ» αύτόν, άλλα κι' ωρκιστηκε νά μή ξανανακατευθή στίς δουλειές τῶν φιλαργύρων, είτε κρεμασμένοι είνε, είτε καίγονται, είτε πνίγονται στή θάλασσα...

Κάποιος άλλος φιλάργυρος, έπειδή έπρόκειτο νά τού πάρη μέτρα δράφτης του στά πέντε χρόνια μιὰ φορά, συνήθιζε νά μένη τρεις μέρες νησιτικός γιά ν' άδυνατήσῃ κι' έτσι... νά μή χρειάζεται πολὺ υφασμά γιά τά ρούχα του!...

"Ενας άλλος φιλάργυρος πάλι, πού ζούσε μόνος του ούνα έρημικό σπιτάκι, είχε μαζύ του έναν σκύλο, δόποιος έψφοφησε κάποτε από την καταναγκαστική δίαιτα πού τού έπένθαλλε δικριός του.

Τότε δ φιλάργυρος, γιά νά μήν άγοράσῃ άλλο σκυλί, ζεγαίνει κάθε νύχτα στόν κήπο του καὶ... γαύγιζε άρκετή ώρα, μιμούμενος τέλεια τή φωνή τού ψόφιου σκύλου του, γιά νά φοβίζη καὶ ν' απομακρύνη τούς κλέφτες!...

"Ενας φιλάργυρος άναγκάστηκε μιὰ μέρα πού θρισκόταν στήν έκκλησία, νά ρίξη ένα νόμισμα στό δίσκο πού είχαν θγαλει γιά κάποιο φιλανθρωπικό σκοπό.

"Ο έπιτροπος ούμως, κατά λάθος, ξαναπήγε κοντά του.

— "Εδωκα πρό δόλιγου! είπεν δ φιλάργυρος.

— Τό πιστεύω, άλλα δὲν σᾶς είδα, άποκρίθηκε δέπιτροπος κι' έκανε νά φυγη.

Τότε πετάχτηκε κάποιος πού στεκόταν κοντά στόν φιλάργυρο καὶ πού γνώριζε τήν τσιγκουνιά του, καὶ είπε:

— "Έγω τόν είδα, άλλα... δὲν τό πιστεύω!...

"Ενας πολὺ φιλάργυρος κι' άρχικλέφτης χωρικός πήγε κάποτε νά έξομολογηθῇ. 'Ανάμεσα σ' άλλα μικροπαραπτώματά του, ώμολόγησε στόν πνευματικό δτι είχε κάνει καὶ μιὰ κλεψιά.

— "Εκλεψα ένα τραγί, δέσποτά μου, είπε, από κάποιον γείτονά μου.

— Τί λέσ, τέκνον μου; Πρέπει νά τό έπιστρέψης άμέσως στό νοικοκύρη του.

— Δυστυχώς τό έχω φάει, πάτερ, άπαντησεν δ χωρικός.

— Τόσο τό χειρότερο γιά σένα. Γιατί στή Λευτέρα Παρουσία, τό τραγί θά ζωντανέψη καὶ θά σε κατηγορήσῃ, κι' έτσι θά πάς στήν Κόλασι.

— Θά ζωντανέψη, είπει; ρώτησε δ χωρικός.

— Βέθαια!...

— "Α! τότε άλλα διορθώνονται.

— Πώς; ρώτησε δ έξομολογητής.

— Απλούστατα, αφοῦ τό τραγί θά ζωντανέψη στή Δευτέρα Παρουσία, Γά τό δώσω στόν γείτονά μου καὶ θά τού πώ: «Νά τό τραγί σου. Πάρ' το καὶ ξεφορτώσου με γιά νά μήν πάω στήν Κόλασι».

Κόκκαλο δ πνευματικός.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Γερμανού Παλαιών Πατρών 5 β'

(Τηλέφωνον: 26-135)

* Ιδρυτής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθυντής: ΝΙΚ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

* Όροι συνδρομών: «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

* Έσωτερικού δι' έν έτος Δραχ. 200

* Έξαμηνος » 100

καὶ δι' δλην τήν 'Αφρικήν καὶ Βελγικόν Κογκό έτησία συνδρομή σελλίνια 30. Αι έπιστολαί καὶ τά χρηματικά έμβασματα δέονταν ν' απευθύνωνται πρός τόν διευθυντήν τού «Μπουκέτου» κ. ΝΙΚ. ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΝ,

* Όδός Γερμανού Παλαιών Πατρών 5 β'.

Τιμή έκάστου φύλλου Δραχ. 4.

* Έν 'Αμερική, διά τήν έγγραφήν συνδρομητών καὶ διά τήν κατά φύλλον πώλησιν, ή 'Εταιρία New York News Agency General P. O.

Box 497, New York City, έκπροσωπουμένη παρά τού κ. K. Καλφόπουλου.